

Jindřich Kulhavý: Ztracená jedna generace?

- CZ24 News | 4. února 2021

ČESKO: Opatření provázející v posledním roce uměle vytvořenou pandemií zasahují mimo podnikatelů a jejich zaměstnanců i další skupiny našich občanů. Zatímco u produktivní sféry jde především o ekonomické dopady a až v jejich důsledku psychické problémy, u dalších dvou skupin jde o zásah přímý.

Média uvádí, že v poslední čtvrtině roku 2020 stoupl úmrtnost lidí a samozřejmě je dle nich na vině covid. Navíc se to týká především starší generace kolem 80ti let a výše. Není třeba o tom polemizovat, může to být dokonce reálné. Dokonce ano, covid je na vině. Nikoliv však jeho přítomnost v organismu těchto lidí. Důvodem je především sociální izolace seniorů a zároveň znehybnění. Pamatujete si jistě, jak byly uzemněny Boeingy 737 MAX a bylo jim zakázáno létat? Řada z nich skončila ve šrotu, přestože mohli ještě dlouho sloužit. To samé se stalo seniorům v pečovatelských domech. Bylo jim víceméně zakázáno se navzájem stýkat a vstávat z postele. Z chodících se stali ležící, z ležících umírající. Řada z nich bez možnosti komunikovat mezi sebou a s příbuznými ztratila radost ze života a rezignovali. Jste li unavení a podřídíte se stáří, přestanete s ním bojovat, odcházíte ze života rychleji, než když jste aktivní. A pokud Vám někdo vezme možnost mít kvalitní sociální život, není už moc toho, co Vás drží na tomto světě.

K vyšším počtům úmrtí přispěla i ignorace jiných vážných onemocnění. Řadě pacientů přestala být poskytována dostatečná léčba a pozornost jejich problémům. Byly odkládány operace, rehabilitace, zavřené ordinace praktických lékařů, kteří často přešli na léčbu po telefonu. I v těchto případech docházelo k zanedbání péče a možná i k přehlédnutí počátku vážných nemocí. Statistiky jsou navíc zkreslované tím, že mezi úmrtí s covidem jsou zařazováni i lidé, u kterých sice došlo k detekci viru, nicméně tento nebyl příčinou konce života. Plno pozitivních výsledků je falešných. Mezi

zesnulé z důvodu existence pandemie, kteří navýšili čísla vyjadřující vyšší úmrtnost, lze přidat i lidi neschopné vyrovnat se s nastalou situací a řešící tento stav sebevraždou.

Přejdeme však ke druhé skupině, která trpí skutečně výrazně. Je to mládež. Vláda jí sebrala školy a sport, kulturu, a nakonec i obchodní centra. To poslední je samozřejmě nadsázka. Školní lavice jsou však podstatnou součástí zvyšování vzdělání, navíc společnost spolužáků je stejně zásadní, jako kontakty mezi seniory. Momentální sezení u počítačů, mobilů a playstationů je spíše degenerativní než přínosné. A platí to pro více ročníků. Distanční výuka těch starších připomíná grotesku a kdo z rodičů u ní byl, musel jen nevěřicně kroutit hlavou. Trpělivost pedagogů musí být nekonečná, ale i přes ni je tento způsob učení naprosto neproduktivní. Pubescenti to mají tak nějak....na háku. Ti mladší se jistě snaží více, nicméně většinou se bez pomoci rodičů neobejdou.

Dalším průšvihem jsou sporty. Jestliže se generace s nižší úrovní vzdělání má šanci ještě stát perspektivní, pak v oblasti profesionálního sportu dochází k nezvratným ztrátám. Přirozeně inteligentní člověk v životě dojde tam, kam dojít chce, protože určité mezery v nauce nahradí vlastním úsudkem a schopnostmi. U sportu roční výpadek může znamenat ukončení kariéry, případně ztrátu motivace, což se projevuje u pubescentů, a poté i u sportovců blížících se ke konci kariéry. Netrénují mládežnické kategorie, přitom u těch mezi 15. až 18. rokem se láme často chleba a rozhoduje se o tom, bude li další kariéra profesionální, nebo zůstane li volnočasovou. A pokud na tolik měsíců vypadnete z tempa, je návrat často nereálný.

Budeme li zabývat kulturním vyžitím, uzavření všech možných míst, kde se mladí setkávají, znamená izolaci. Bylo by zajímavé zjistit, kolik z takto odloučených lidí ochutnalo alkohol, cigarety či drogy. Případně co jiného zapříčinila nuda. Naštěstí mladí jsou rebelové a z nařízení vlády si zase tak moc nedělají. Přesto se může stát, že trochu zmanipulovaná holka řekne klukovi, že na rande půjde jen tehdy, bude li mít dotýčný nápadník čerstvý test na covid. Pokud si myslíte, že jde o vtip, tak nikoliv, byli jsme svědky podobného případu. Naštěstí ne u nás v Čechách.

Jak vidíme, devastace covidem se netýká jen ekonomiky, ale i vztahů a sociálního života. U seniorů způsobují rezignaci a rychlejší odchod, u mládeže ztrátu motivace a nedostatek možnosti komunikovat, hýbat se, a nakonec se i dostatečně vzdělávat a bavit. Návrat k normálnímu životu politici neplánují a je tedy otázka, co s mladou generací bude. Rozhodně ji nečeká nic přehnaně pozitivního.

Autor: Jindřich Kulhavý

Zdroj: <https://pravyprostor.cz/>